

YARGITAY 9. HUKUK DAİRESİ

Tarih: 22.05.2019 **Esas:** 2016/2329 **Karar:** 2019/11838

Hastalık Nedeni İle Çalışılmayan Günlerde Sosyal Sigortalar Kurumu Tarafından Ödenen Geçici İş Göremezlik Ödeneği Aylık Ücretli İşçilerin Ücretlerinden Mahsup Edilir.

Özet:

İş Kanunu'nun 48/2. maddesinde iş göremezlik ödeneği; "Hastalık nedeni ile çalışılmayan günlerde Sosyal Sigortalar Kurumu tarafından ödenen geçici iş göremezlik ödeneği aylık ücretli işçilerin ücretlerinden mahsup edilir." şeklinde düzenlenmiştir. Mahkemece 4857 sayılı Yasanın 22 ve 109. maddeleri kapsamında dava konusu analık iş göremezlik ödeneğinin söz konusu doğum izni süresince şirket tarafından maaşların kesintisiz ödenmiş olması nedeniyle davacı şirkete iade edileceğini düzenleyen ve işçinin yazılı muvafakatini içerir bir sözleşme şartı olmaması ve konunun şirket tarafından düzenlediği TR POL-DOĞUM İZİNİ POLİTİKASI başlıklı belgenin işçiye tebliğ edildiğini gösterir belgenin olmaması nedeniyle davalı işçinin 5510 sayılı Yasanın 18. maddesi kapsamında SGK'dan aldığı analık iş göremezlik ödeneğini davacı şirkete ödeme zorunluluğu bulunmadığı bu nedenle davacının davasının reddine karar verilmiştir. Mahkemece davacının bu talebinin İş Kanunu'nun 48/2 maddesi uyarınca bir değerlendirme yapılarak karar verilmesi gerekirken yerinde olmayan gerekçe ile davanın reddi hatalı olup bozmayı gerektirmiştir.

MAHKEMESİ :İŞ MAHKEMESİ

Taraflar arasında görülen dava sonucunda verilen kararın, temyizen incelenmesi davacı vekili tarafından istenilmekle, temyiz taleplerinin süresinde olduğu anlaşıldı. Dava dosyası için Tetkik Hakimi tarafından düzenlenen rapor dinlendikten sonra dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü:

YARGITAY KARARI

A) Davacı İsteminin Özeti:

Davacı şirket vekili, davalının belirsiz süreli iş sözleşmesi uyarınca satış ve pazarlama etkinliği müdürü olarak çalıştığını, davalının hamileliği nedeniyle doğum iznine ayrıldığını, daha sonra yine çalışmaya devam ettiğini, taraflar arasında ki iş sözleşmesinin karşılıklı anlaşma yoluyla feshedildiğini, doğum izninin işveren tarafından ödeme zorunluluğu olmamasına rağmen ödendiğini, davalının bu ücretleri SGK dan aldığını, ancak davacı şirkete ödemeyi kabul etmediğini, şirketin Noter kanalıyla talep ettiğini, ancak söz konusu ödemenin yapılmadığını, icra takibi başlatıldığını, bu takibe davalının itiraz ettiğini, iddia ederek itirazın iptaline ve takibin devamına karar verilmesini talep etmiştir.

B) Davalı Cevabının Özeti:

Davalı işçi vekili, davalının doğum izninde olduğu süre içerisinde, şirket işlerinde, şirket işlerinin sekteye uğramaması için evinden çalışıp ve hatta gerektiğinde şirket toplantılarına dahi katıldığını, müvekkilinin doğumdan bir gün öncesine kadar şirket işlerinde çalıştığını, davacı tarafından doğum izni süresince maaşını kesintisiz olarak ödemesinin bir lutuf olmadığını, emeğinin karşılığı olduğunu, var olduğu iddia edilen "TR-Pol doğum izni politikası" nın davalıya tebliğ edilmemiş olmakla birlikte davalının bu hususta açık ve imza karşılığı bir

kabulünün bulunmadığını, davalının işçilik alacağı davası açtıktan sonra bu davayı açtığını, davacının iddialarının gerçeği yansıtmadığını savunarak davacının davasının reddine karar verilmesini talep etmiştir.

C) Yerel Mahkeme Kararının Özeti ve Yargılama Süreci:

Mahkemece, toplanan kanıtlar ve bilirkişi raporuna dayanılarak, 4857 sayılı Yasanın 22 ve 109. maddeleri kapsamında dava konusu analık iş göremezlik ödeneğinin söz konusu doğum izni süresince şirket tarafından maaşların kesintisiz ödenmiş olması nedeniyle davacı şirkete iade edileceğini düzenleyen ve işçinin yazılı muvafakatini içerir bir sözleşme şartının olmaması ve konunun şirket tarafından düzenlediği TR POL-DOĞUM İZNİ POLİTİKASI başlıklı belgenin işçiye tebliğ edildiğini gösterir belgenin olmaması nedeniyle davalı işçinin 5510 sayılı Yasanın 18. maddesi kapsamında SGK'dan aldığı analık iş göremezlik ödeneğini davacı şirkete ödeme zorunluluğu bulunmadığı bu nedenle davacı şirketin davasının reddine karar verilmiştir.

D) Temyiz:

Kararı davacı şirket vekili temyiz etmiştir.

E) Gerekçe:

İş Kanunu'nun 48/2. maddesinde iş göremezlik ödeneği; “Hastalık nedeni ile çalışılmayan günlerde Sosyal Sigortalar Kurumu tarafından ödenen geçici iş göremezlik ödeneği aylık ücretli işçilerin ücretlerinden mahsup edilir.” şeklinde düzenlenmiştir.

Davacı tarafından itirazın iptali davası ile; davalı işçiye doğum izninde bulunduğu süre içerisinde davacı işveren tarafından aylık ücretlerinin dört ay boyunca kesintisiz ödenmesi ile davalı işçinin SGK'dan toplu olarak aldığı doğum nedeniyle geçici iş göremezlik ödeneğinin davalı şirkete iadesini talep etmiştir. Davalı işçi ise, davacının iade talebinin hukuki dayanaktan yoksun olduğunu savunarak davanın reddini talep etmiştir.

Mahkemece 4857 sayılı Yasanın 22 ve 109. maddeleri kapsamında dava konusu analık iş göremezlik ödeneğinin söz konusu doğum izni süresince şirket tarafından maaşların kesintisiz ödenmiş olması nedeniyle davacı şirkete iade edileceğini düzenleyen ve işçinin yazılı muvafakatini içerir bir sözleşme şartı olmaması ve konunun şirket tarafından düzenlediği TR POL-DOĞUM İZNİ POLİTİKASI başlıklı belgenin işçiye tebliğ edildiğini gösterir belgenin olmaması nedeniyle davalı işçinin 5510 sayılı Yasanın 18. maddesi kapsamında SGK'dan aldığı analık iş göremezlik ödeneğini davacı şirkete ödeme zorunluluğu bulunmadığı bu nedenle davacının davasının reddine karar verilmiştir.

Mahkemece davacının bu talebinin İş Kanunu'nun 48/2 maddesi uyarınca bir değerlendirme yapılarak karar verilmesi gerekirken yerinde olmayan gerekçe ile davanın reddi hatalı olup bozmayı gerektirmiştir.

F) Sonuç:

Temyiz olunan kararın, yukarıda yazılı nedenden dolayı BOZULMASINA, peşin alınan temyiz harcının istek halinde ilgiliye iadesine, 22.05.2019 gününde oybirliği ile karar verildi.